

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

se adresează Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefranțate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de donatori 24 fil., — de treiori 30 fil
rândul cu litere garmond.

Convocarea congresului.

Sub numărul 190 s'a trimis din partea consistorului mitropolitan din Sibiu tuturor deputaților congresuali, ordinari și ad hoc, aleși în arhidieceza numai pentru alegerea de Mitropolit, urmatorul *circular mitropolitan*, privitor la convocarea Congresului ordinat pe 17/30 Iulie 1916 și zilele urmatoare, iar a Congresului electoral pentru alegerea de Mitropolit, continuativ, pe 23 Iulie (5 August) 1916:

In temeiul §-lui 151 din Statutul organic, amăsurat concluzului luat în ședința ținuta la 29 Ianuarie (10 Februarie) a. c. Nr. 29 Mitrop. convocăm și prin aceasta declarăm de convocat Congresul ordinat național bisericesc al provinciei noastre mitropolitane la biserica noastră catedrală din Sibiu, pe **Duminică, 17/30 Iulie a. c.**, dimineața la 9 ore, în care zi, după terminarea ritualelor bisericești va urmă numai decât deschiderea Congresului ordinat, începându-și lucrările conform Regulamentului afacerilor interne.

Toți deputații aleși pentru Congresul ordinat, conform §§-lor 23–24 din Regulamentul afacerilor interne, sunt datori a se prezenta, cu credenționalele primite, la deschiderea Congresului și a participă la lucrările acestuia. Cazurile grave de împedecare sunt a se justifică în scris.*)

In legătură și în continuitate cu Congresul ordinat, conform §§-lor 155–156 ai Statutului organic, — convocăm și prin aceasta declarăm de convocat Congresul electoral al provinciei noastre mitropolitane pentru alegerea de Mitropolit, tot la biserica noastră catedrală din Sibiu, pe **Sâmbăta, 23 Iulie st. v. (5 August) st. n. a. c.** dimineața la 9 ore.

Toți membrii Congresului ordinat premergator, precum și membrii aleși ad-hoc din arhidieceza numai pentru Congresul electoral, sunt poftiți conform §-lui 157, punctul 1, a se adună prealabil în preseara Congresului electoral, așa cum Vineri, în **22 Iunie st. v. (4 August) st. n. a. c.**, după prânz la 3 ore în biserica noastră catedrală din Sibiu, spre a participă la pregătirile premergătoare Congresului electoral.

Sibiu, din ședința plenară a Consistorului mitropolitan, ținută la 11/24 Iunie 1916.

Ioan I. Papp m. p., **N. Zige** m. p.
episcop-prezident secretar.

* Deputații, cari nu-și legitimează absența cu probe demne de crezămant, nici nu se înfățișează la congres în decurs de cinci zile dela deschiderea lui, se privesc a-și fi depus mandatul și se dispun alegeri noi, în sensul §-lui 15. (Regulamentul afacerilor interne congresuale, §-ul 24).

Procesul pentru mănăstiri.

— Sentința tablei regești din Budapesta. —

(Urmare).

Din opurile istorice alăturate poate fi stabilit faptul, că greul românimelui din Ardeal și din părțile legate după dreptul bisericesc cu Ardealul, de legea greco-orientală, sub conducerea mitropolitului greco-oriental din Alba-Iulia, cu consentimentul celor 54 de protopresbiteri și 1563 de preoți, părăsind legea greco-orientală în sinodul care a ținut ședințe în 4 și 5 Septembrie 1700, a acceptat unirea cu religia romano-catolică. E fapt apoi și aceea, că partea românimelui, remasă în credința veche, a căutat măngăiere religioasă în privința bisericei în parte în sînul mitropoliei din București și Bucovina, și în parte în al mitropoliei din Carlovăț.

Poporașuna greco-orientală din Ardeal a fost apoi luată de sub stăpânirea bisericilor din țări streine la anul 1781, pusă fiind sub episcopia greco-orientală din Buda, apartinătoare la patriarhia greco-orientală din Carlovăț, iar la 1783 s'a înființat episcopie separată pe seama ei, cu reședință în Sibiu, care episcopie în cele dogmatice și spirituale era subordonată mitropoliei greco-orientale din Carlovăț.

E cert deci și neîndoios din acestea, că după unirea dela 1700, poporașuna română de legea greco-orientală din Ardeal, remasă în credința veche, încă a ajuns în cursul vremii sub jurisdicțunea de drept a mitropoliei din Carlovăț, pecând României greco-orientali din Ungaria, neatinși de unire, numai decât după unire au ajuns în legăturile numitei mitropolii, întrucât s'au alăturat la comunele bisericesti sărbești, autoritatele bisericiei gr.-orientale sărbești, episcopii sărbești și mitropolia greco-orientală din Carlovăț au devenit conducătorii lor, iar în adunările bisericesti, în sinoade și în congresul național gr.-oriental sărbesc, au luat parte neconitenit cu drepturi egale cu ale naționalității sărbești.

Numeroase date, puse la dispoziție în proces, dovedesc împreunarea, care s'a făcut după 1700 între poporul sărb și român de aceeași religie. Însuși Arseniu Cernoevici, după cum dovedește documentul alăturat de acționatorii la răspuns sub XX, încă în anul 1703, deci la scurtă vreme după unire, se numește pe sine patriarh și cap bisericesc al națunii grecești, *valahe* și sărbești, din întreaga Ungarie, Croație, Dalmatie, Ardeal și din provinciile aparținătoare acestora.

E adevărat, că regele Leopold I oprește pe Arseniu Cernoevici în documentul amintit a mai întrebuiță acest titlu; dar nu poate fi stabilit, că opriștea regească ar fi sunat tocmai eserțierii autoritatii supreme asupra Valahilor; ba din întregul cuprins al documentului, mai ales din şirele din urmă, din titlul: «*Graeci Ritus Episcopus*», care precisează poziția

oficioasă a lui Arseniu Cernoevici, se pare că poate fi stabilit, că la locul preaînalt a fost gravaminoasă numirea de «*patriarh*» și extinderea jurisdicției de drept asupra teritoriilor mai mari decum ar fi fost permis, din unele părți de țară. De altă parte e dovedit prin recunoașterea acționatorilor, cuprinsă în replica lor de sub LXXI, pagina 126, că Arseniu Cernoevici se numește pe sine, în rugărea înaintată regelui Iosif I în 16 Iunie 1706, de nou: «*Archiepiscopus et Patriarcha Rascianorum, Ruthenorum et Valachorum*».

După documentul alăturat la răspuns sub E) regele Iosif I amintește în titlul lui Isaia Diacovici, trecut în diploma din 21 Octombrie 1706, pe lângă «populi Rasciani și Rutheni», încă și *pe Valahi*.

Cancelaria aulică, conform documentului de sub D/I, dă în rescriptul din 23 Mai 1708 numitului Isaia Diacovici titlul următor: «*graeci ritus Rascianorum, Ruthenorum et Valachorum patriarcha tam proprio quam totius nationis Illyricae eiusdem ritus nomine*».

După documentul de sub I/I, în 31 Iulie 1749 anunță Pavel Nenadovici, Arhiepiscopul și Mitropolitul gr.-oriental al Sârbilor și al Valahilor, că congresul l'a ales Arhiepiscop și Mitropolit al națunei iliro-sârbe și valahe.

După documentul de sub K/I, regularea venitelor preoțești s'a ordonat se fie comunicată tuturor episcopilor aparținători mitropoliei și întregului cler iliro-sârbesc și valah, iar documentul de sub L/I arată, că în 19 Februarie 1769 a fost ordonată tipărire și împărtirea în limba sărbească și valahă a regulamentului despre stolă.

In documentele de sub N/I, O/I, P/I și R/I, din anii 1750 și 1751, Paul Nenadovici se numește pe sine Arhiepiscop și Mitropolit al națunei iliro-sârbești și valahe.

După documentul de sub S/I, rescriptul preaînalt din 10 Octombrie 1752 permite națunei ilirico-sârbe și valahe folosirea calendarului vechi, iar documentul de sub T/I regulează zidirea unitară a bisericilor sărbești și valahe.

In documentul de sub Z/I se înaintează în 17 Iulie 1816 rezultatul alegerii de episcop dela Arad, și din el se vede, că la îndeplinirea scaunelor episcopesci, conform usului de până aci, nu s'a făcut deosebire între națunea ilirică și cea valahă, iar după documentul de sub A/2 congresul național bisericesc din 24 Octombrie 1790 înaintează reprezentanța către regele Francisc I, în numele întregiei națiuni ilirice, în care între altele urgențează înființarea unei tipografii ili-

rico valahe și ridicarea unui institut teologic cu limbă de instrucție greco-valahă.

După estrusul presentat în copie sub E/2, iar sub decursul procesului în formă de carte presentatul sematism de pe anul 1845/46, Iosif Raeicic se numea Mitropolit al națunei slave, sărbe și valahe, care sematism conține întregul personal și organizația bisericii greco-orientale din Ungaria și Ardeal, în limba latină, sărbă și română.

După documentul alăturat sub iii) la protocolul de pertractare de sub numărul 29636/912, într-o carte bisericescă, compusă în Timișoara în 8 Iunie 1765, Paul Nenadovici, Arhiepiscopul din Carlovăț, e numit Mitropolit al poporului sărbesc și român. Cartea a fost compusă în limba sărbească și în cea română, de Vichente Vidac, episcopul dreptcredincios din Timișoara, Lipova, și alte districte aci aparținătoare.

In fine în procesul ordinat dintre aceleași părți, aflător în curgere pentru mănăstirea Hodoș Bodrog și judecat astăzi de către tabla regească sub numărul 11140/914, acționarii au alăturat la actul final de sub XXVI, numărul 7, protocolul despre ședința episcopescă din 20 Mai 1853, ținută în Carlovăț, după care posturile vacante de arhimandriți au fost îndeplinite cu considerare la faptul, că e necesară pentru toate persoanele de rang mai înalt bisericesc cunoașterea limbii române, iar în raportul patriarhului greco-oriental sărbesc, adresat în anul 1812 autorităților mai înalte politice, alăturat de acționatorii sub R) la replica de sub XXIV, se protestează în contra faptului, că la dignitate bisericesti vin înaintați și vin împărtășiți de ele numai Sârbii, cu preterarea Românilor, când dignitatele acestea, în mod cu totul imparțial, ca la romano-catolici, ar trebui se fie îndeplinite numai cu ținerea în vedere a însușirilor personale, cu delăturarea fiecărui punct de vedere național.

Dar chiar și ordinaționi și legi regnicolare dovedesc, că împreunarea bisericescă de după 1700 a naționalității române și sărbești, de aceeași lege, a adus cu sine drepturi egale pe seama ambelor naționalități. Rescriptul preaînalt de lămurire din 16 Iulie 1779, dat din Viena sub numirea «*Rescriptum Declaratorium Illiricae Nationis*», pentru biserică greco-orientală sărbească încă și astăzi în viitor, precum și instrucția alăturată ca adaos, stabilește reguli unitare pe seama tuturor credincioșilor de legea greco-orientală.

Articolul de lege XXVII dela 1790/91 garantează pe seama tuturor locuitorilor de rit grecesc neunit din țară, întrucât aceasta nu stă în contracicere cu legile fundamentale ale țării, privilegiile pe care regele le-a aflat date de antecesorii sei, iar art. de lege X dela 1792 accordă drepturile civile și bisericesti, ce le conține, pe seama tuturor locuitorilor de rit grecesc neunit din țară.

In fine art. de lege XX dela 1848 ordoneasă în §ul 8, ca membrii congresului, cari sunt de ales din partea tuturor confesiunilor greco-orientale, se fie aleși cu considerare la poporațiunea de diferite limbi.

Din cele de până aici se evidențiază, că împreunarea bisericească, făcută după 1700 între poporațiunea de legea greco-orientală și de limbă sărbă și română, a făcut din credincioșii de naționalitate română factori egali în drept cu credincioșii de naționalitate sărbă, și prin împreunarea aceasta mitropolia greco-orientală din Carloveț a devenit mitropolia unitară și comună a poporului greco-oriental român și greco-oriental sărbesc.

Unitatea aceasta nu o clatină faptul, că după cum se poate stabili din documentele atâturate de acionați la replica de sub LXXI, sub numerii 44-105, și la actul final de sub LXXVI, sub numerii 255, 256, 257 b-s., o parte din mitropoliți s'a numit numai capi bisericești ai poporului sărbesc, și că în actele autorităților bisericești și civile, în mare parte s'au întrebuitat numai numirile de Sârb, Iliric (Rascianus, Servianus, Raicz) fără folosirea numirilor de Român și Valah. Nu o clatină, pentru că caracterul unitar și comun al fiecărei instituțiuni de autoritate publică il dă cuprinsul ei cel adevărat, nu însă numirea numai. Esercierea jurisdicției bisericești de drept asupra credincioșilor, cari formează două naționalități, pe lângă drepturi și datorințe unitare și egale, nimicește în sine importanța unilateralității din numire și intitulare, cu atât mai vîrstos, cu cât datele însărate mai sus dovedesc, că au fost și epoci, în care numirea mitropoliei unitare s'a făcut conform adevăratului ei cuprins și cu cât ordinațiunile date și legile create în interesul bisericii unitare, după cele însărate mai sus, nu au făcut niciodată deosebere după naționalitate, ci totdeauna după religie, față de ceialalți locuitori ai jării.

De altcum afirmarea acionaților, că sub numirea de «Ilir», în epoca dovedită de acionați, a fost înțeleasă totdeauna și exclusiv naționalitatea sărbă, stă în contracicere cu cuprinsul cărții la care se provoacă acionatorii, carte apărută la 1802 în Frankfurt sub titlul «Kurzer Bericht von der Beschaffenheit des zerstreuten zahlreichen Illirischen Nation in Kaiserliche Königliche Erblanden» și atribuită fostului ministru, baronului Bartenstein, în care carte se spune la pag. 3, că sub națiunea ilirică este a se înțelege poporul sărbesc, valah și rutean, aceste trei popoare împărtășite de privilegiile

date de regele Leopold la anul 1691, și stă în contracicere și cu conținutul de pe pag. 13 a opului «Slavonia», editat de Ioan Ciaplovici la 1819, după care op în scrisorile regești, mai ales în cele de sub Maria Terezia, toți credincioșii bisericii greco-orientale se numeau națiune ilirică, precum și rescriptul declaratoriu preaînalt, amintit mai sus, și dat de Maria Terezia în 16 Iulie 1779, spre regularea raporturilor de drept în biserica unitară a credincioșilor de naționalitate română și sărbă, a fost adresat națiunii ilirice, iar documentul de sub A/2, în care se cuprinde reprezentanța făcută în numele întregiei națiuni ilirice, urgentează, după cele amintite mai sus, împlinirea dorinței întregei biserici unitare greco-orientale, dar și a intereselor bisericești esclusive românești.

Dar stă în contracicere punctul acesta de vedere al acionaților și cu declarația oficioasă, aflătoare în opul lui Dr. Szentkláray Jenő «Száz év Dél-magyarszág ujabb történelméről», pagina 182 și cele următoare, înaintată la 1759 de un încrezut funcționar de stat reginei Maria Terezia, din cuprinsul cărei declaraționi se vede, că în epoca aceea, față de națiunea maghiară, sub națiune ilirică a fost înțeleasă naționalitatea de lege greco-orientală, deci cea valahă și cea sărbescă. Dar reiese aceasta și din fragmentele de ziar ale împăratului și regelui Iosif II din același op, despre călătoriile întreprinse ca moștenitor de tron prin Ungaria de sud, prezentându-se în ele, față de națiunea maghiară, totdeauna poporațiunea greco-orientală sărbă și valahă, ca națiune ilirică.

Ce se atinge acum de numirea Rascianus, în opul «Magyarország népsége a Pragmatica Sanctio korában», pagina 408-409, se află date cari dovedesc, că ostășimea de granită, instituită în contra Turcilor, a figurat sub numirea «Militia Nationalis Rasciana», dar naționalitatea a fost compusă din elemente mestecate, iar valahimea a fost reprezentată în ea în număr destul de mare.

In starea aceasta a lucrurilor, numirile folosite în epoca aceasta de singuraticii factori de drept public pentru nominarea singuraticelor grupări de popor, ori instituțiuni, ca rasciani, serviani, valahi, illyri, abea pot fi considerate în organizația bisericească ca folosite cu intenție, spre a servi aceste numiri numai unei grupări strict deosebite naționaliste dintră credincioșii de aceeași religie, prin dispozițiile respective; mai bine zis, nu se poate presupune, că prin nu-

mirile acestea, folosite de cele mai de multeori în mod variat și fără sistem, factorii respectivi de drept public ar fi voit se dea expresie acelei determinări, că numirile acestea în ceea ce de organizație bisericească sunt alcăuitoare de drepturi în favorul unei naționalități și despoetoare de drepturi în detrimentul altor naționalități, adeca, cum că ar avea înțelesul deducării efectului alcătuitor de drept, respective, despoitor de drept, cu atât mai vîrstos, că espunerea făcută de acionați în replica de sub LXXI, partea V, pertractată în mod amănuntit, iar de acionațiori admisi în răspunsul de sub XXX pag. 71, cum că în epoca aceasta, în Croația-Slavonia numirea locuitorilor de acolo cu «Vallachus» a însemnat schismatic greco-oriental, confrontată cu cele de până aci, ne duce la concluzia, că și în țara mună, în epoca aceasta, numirea de «rascianus», vallachus, dar mai ales Illyr, adusă în legătură cu lucruri bisericești comune ale tuturor greco-orientalilor de aceeași religie, s'a folosit, nu pentru distingerea naționalității, ci a religiunii.

Din unitatea și comunitatea mitropoliei bisericești a credincioșilor greco-orientali de naționalitate română și sărbă urmează, după natura lucrului, că și instituțiunile bisericești, chemate să servească deopotrivă scopurile bisericești ale ambelor naționalități din legăturile mitropoliei unitare și comune, pe vremea comunității și a unității încă au să fie considerate de unitare și comune.

ACTIONATORII doresc să fie stabiliți, dintre numeroasele mănăstiri de sub jurisdicția de drept a mitropoliei unitare și comune, caracterul instituțiunii unitare și comune numai pentru cele de pe teritorul cu poporațiune română și sărbă, unde credincioșii de naționalitate română și sărbă au stat în legături comune bisericești între olală, unde deci există condițiile comunității de drept.

Chemarea judecătoriei a fost deci aceea, ca cu privire la mănăstirile de pe teritorul numit de acionațiori să examineze, dacă acele au fost instituțiuni bisericești pentru folosința comunității bisericești a credincioșilor de naționalitate română și sărbă?

Misiunea de drept bisericesc a mănăstirilor, pe care acionații o stabilesc pe baza cărților din opul amintit al lui Nicodim Milaș, anume, că «isolatiile lumea din afară, să se dedice atingerii gradului celui mai înalt al desăvârșirii religioase și morale», nu exclude peste tot, ca mănăstirile, cu menirea aceasta a lor, să nu stee și

Unii mă poartă de mână pe drumul științelor; alii mă povăduiesc pe cărarea virtuților. Știți voi cine sunt acești prieteni ai mei? Sunt cărțile ce le ceteșc. (Caracter moral, de I. Popea pag. 147 și 148).

Cu drept cuvânt a zis Horațiu, poetul latin și cu el pot zice toți adevărații scriitori, că nu vor muri de tot, căci lasă urmașilor lor toată comoara lor de idei și sentimente ca cea mai prețioasă moștenire, prin care trăesc vecinii și care le ridică monumente neperitoare, mai neperitoare și decât veacurile. Veacurile chiar prin moștenirea lăsată de acești scriitori și amintirea urmașilor. Din comoara de idei și sentimente fiecare să poate face părță, dacă zăbovește la cetul cărților bunilor scriitori vechi și prezenți. Acelora cetul bunelor cărți le aduce și folosește practice; le dă parte cea bună, care nici când nu să va lăsa dela ei; le căștigă o comoară, care nu să poate fura, nici nu să poate rugini sau strica de molii, fiind ascunsă în sufletele lor; le căștigă învățătură imbelșugată în roade dulci. Le rulează munca și activitatea; și arată scopul vieții și menirea omului pe acești pământ. Cel bun să face mai bun; cel învățat mai învăță; cel slab să întrește; cel bolnav se vindecă; cel rău să face bun, cel neînfrânat se face înfrânat; lucrătorul să face lucrător mai bun, lucrând cu dreptate și cu atragere de inimă ca înaintea lui Dumnezeu; stăpânul să face mai drept și mai grijnic de lucrătorul său. Prin strădalnică cetire a bunelor cărți să în-

la dispoziția credincioșilor, de naționalitate, nu numai sărbă, ci și română, după cum adeca au și trăit în mănăstiri și călugări de naționalitate română.

Dar datele din proces dovedesc și aceea, că mănăstirile în biserică greco-orientală, întocmai ca și în biserică romano-catolică, au făcut servicii și altor scopuri bisericești.

Nu formează obiect de discuție în proces faptul, că în înțelesul canoanelor bisericii greco-orientale de episcop poate fi sfîntit numai unul din tagma monahală, și întrucât preot de mir este ales episcop, el trebuie să intre în ordin călugăresc al vreunei mănăstiri, și trecând prin gradele călugării, numai cu rangul de arhimantrit poate fi sfîntit întru episcop.

Dar afară de aceasta, mănăstirile sunt zeloase și pe alte terene religioase și morale. Paragraful 44 din rescriptul declaratoriu, mai de multeori amintit mai sus, atinge faptul, că nu numai călugării, ci și preoții sunt în drept să spovedească, de unde urmează, că spovedania era ocupată obicinuită a călugărilor.

Paragraful 48 din același rescript ordonează, că călugării, acolo unde permit împrejurările situației mănăstirii, au să se ocupe cu educația laudabilă și folositoare a tinerimii. Dispoziția aceasta conține îndrumare directă pentru preoțimea din mănăstiri, ca să stee în legături religioase-morale cu poporațiunea din împrejurime.

ACTIONATORII au mai spus despre mănăstirea Bezdinului, că credincioșii greco-orientali din comuna învecinată Munar, din vremi îndepărtate în biserică mănăstirii au săvârșit acte de evlavie, darea bisericească au dat-o mănăstirii, iar stola au plătit-o de regulă călugărilor, cari au săvârșit funcții preoțesti.

ACTIONATORII recunosc în răspunsul de sub LXXI, pagina 213, că călugării din mănăstirea Bezdinului de fapt au săvârșit funcții preoțesti la iobagii din comuna Munar, care a fost proprietatea lor, și pe pagina 218 conced, că locuitorii din Munar au plătit stola călugărilor.

Recunosc apoi acionații pe pagina 235 a răspunsului lor, că de trebuințele sufletești ale iobagilor aparținători mănăstirii Sângereorgiu s'a îngrijit preoțimea din mănăstire. Recunosc în fine pe pagina 244 a răspunsului de adevărată afirmarea acionaților, întărită cu documentul de sub D/2, că mănăstirea Mesici a administrat parohia din comuna Mesici de lângă ea, și că călugării au fost păstorii sufletești ai credincioșilor greco-orientali de aci, din Mesici.

dulcesc raporturile dintre oameni; să înfrânează egoismul și să desvoală dragoste creștină, care face toate pentru toți, aduce armonie între clasele sociale, confesiuni, națiuni, prin delăturarea prejudecăților care le-au despărțit și învățăbit.

Dar nu ori ce cetim și din orice carte poate face aceste minuni, ci numai cetim cărților așa numite «clasice», adeca foarte bune, cari cuprind în sine adevărul, binele și frumosul în deplina lor armonie, un cetit, care e facut cu înțelegere, judecată și cugetare asupra celor cetite.

O minunată carte de învățătură despre modul cum avem să cetim e «Educația Voinței» de Payot. Des citatul Lubbock scrie: «Spre a scoate din cărțile noastre, nu zic numai cel mai mult bine, dar numai cea mai mare placere, trebuie să le cetim spre a ne instrui mai mult decât spre a putea petrece.

Dacă e de mare însemnatate modul cum cetim, nu de mai mică și alegerea cărților ce cetim, care e asemenea alegeriei prietenilor. Suntem tot atât de răspunzători de aceea ce cetim cât și de cele ce facem. Unele cărți nu sunt bune de nimic; de le cetești, își pierzi vremea. Ba unele sunt așa de periculoase, încât nu le poți ceta fără a te murdări».

Carlyle scrie: Atâtea stiluri și cărți frumoase cu nimic în ele; un om care scrie astfel, este un râu făcător pe lume! Pe aceștia trebuie să-i ocolești! (Cultul Eroilor; Eroul ca om de litere, pag. 246). «Sunt împrejurări, în care e bine să stim

FOIȘOARA.

Librăriile și bibliotecile ca factor educativ.

De preotul Ioan Dandea.

(Urmare).

Inaintea ei toți sunt asemenea frați buni. Această înțelepciune ridică pe cel mai sărac la cele mai înalte poziții sociale. Așa Lincoln, vestitul președinte al Statelor Unite, a fost sărac, a fost servitor la un domn care îi da cărți bune de cetit, și cu toate că a fost numai 8 săptămâni la scoala, prin zel și străduință a ajuns la o poziție pe care mulți o râvneau (Caractere Morale, de I. Popea, pag. 41).

Tot prin educația cărților s'a desăvârșit Benjamin Franklin, Stephenson, Edison etc. Înțelepciunea veacurilor păstrată cu grajul viu să uită, să confundă, să intuiește și să șterge, devenind numai o icoană palidă a aceea ce ar trebui să fie în realitate. Astfel să impune ca cel mai puternic factor educativ: cărțile și produsele de presă, pe lângă experiența proprie.

Aceasta toți marii educatorii ai veacurilor au trimis în largul lumii. «Că nu este alta și mai de folos în toată viața omului zabavă, decât cetul cărților», — ne spune Miron Costin. «Căci cu cetul cărților și a scripturii cunoaștem pe ziditorul nostru Dumnezeu... din scriptură înțelegem minunate și vecinice faptele lui,

Cu privire la mănăstirile din Baziaș, Voivoița și Zlatița, fiindcă și mănăstirile acestea s-au aflat lângă comune împopulate, în urma organizării unitare a bisericii și în urma obiceiurilor ei, e de presupus, că și călugării acestor mănăstiri au îngrijit de trebuințele sufletești ale credincioșilor din comunele apropiate, precum poate fi stabilit lucrul acesta referitor la mănăstirile din Voivoița și Zlatița și pe baza fasonării martorilor, apreciată mai la vale.

E de examinat acum chestia, că mănăstirile din acțiune și-au împlinit misiunea accentuată deopotrivă în interesul ambelor naționalități de legea greco-orientală, ori numai în al unei grupări, naționalicește deosebite, în al credincioșilor sărbi, cu totala excludere a Românilor?

Fiindcă episcopii greco-orientali au fost în epoca mitropoliei unitare și comune capi bisericești (arhieci) ai ambelor naționalități, ai Românilor ca și ai Sârbilor, mănăstirile, ca instituții pentru sfintirea de episcopi, au făcut servicii totalității credincioșilor greco-orientali din aceeași organizație bisericească.

Dar din documentul alăturat de acționatorii la răspuns, sub V/1, iese dovedit și faptul, că la 1773 deja, atât în comuna Munar, cât și în comunele Sâangeorgiu-mănăstire și Mesici, limba domnitoare a fost cea română. De aci apoi se poate conchide, că locuitorii acestor comune, nu numai în anul acesta, ci și mai înainte, au fost în mare parte de naționalitate română. Cumcă și după 1773 populația română a comunelor acestora a fost însemnată, arată datele recensământului. Iar în jurul mănăstirilor Baziaș, Voivoița și Zlatița, încă a existat populație română, înainte de a se ordona despărțirea hierarhică bisericească dela 1864, după datele neacurate din proces, dar și după fasiunile martorilor, cari vor fi apreciate mai la vale.

Activitatea de păstori sufletești, desvoltată de călugării mănăstirilor din acțiune, este a se considera deci în mod neîndoios de îndeplinită și în favorul credincioșilor naționalității române, și ea nu poate fi restrânsă la o grupare naționalicește deosebită a credincioșilor.

Nu e de importanță deosebită, că funcțiunile bisericești în ce limbă s-au săvârșit, pentru că din faptul, că limba serviciului bisericesc nu concondează totdeauna cu limba maternă a credincioșilor, cari îl reclamă, nu urmează, că serviciul nu s-a săvârșit în scopul și spre fericirea sufletească a respectivilor credincioși. (Va urma).

pericolele și ispitele vieții, dar ceea ce te familiarizează cu răul e rău. Dar sunt cărți, — din fericire sunt multe, — pe care nu să poate să le cetești fără să te simți mai bun. Cele mai frumoase cărți ne ridică până în regiuni de cugetare neîntresătă... Nu să poate să cetești un ceas o carte interesantă și bună, fără să fi mai fericit și bun; o carte bună este săngele prețios și vital al unui spirit ales, înbârlamat și făcut într-adins, pentru o viață care va depăși viață. (Lubbock op. cit. pag. 92 și 93).

Tot ce am zis despre cărți, să potrivește foarte bine și despre produsele de presă: ziare și reviste, a caror izvor e înțelepicunea veacurilor, intemeiată pe adevăr, bine și frumos, în deplina lor armonie. Numai cărțile și produsele de presă ce slujesc adevărului, binelui și frumosului în deplina lor desăvârșire și armonie, sunt vrednice de cei și avem datorință de a le citi. Tot ce e contrar pe față sau pe așa-siuncă puteri educative, trebuie să fie delărat, ocolit; trebuie să fie aruncat, în loc ca să fie cetești. Dar cu aceasta nu s-a făcut tot ce să poate face. Nu trebuie lăsat, ca căitorul să facă alegerea aceasta a cărților și produselor de presă, ca el să cetește ce-i bun și să delăture ce-i rău, căci de multe ori nu o poate face aceasta din neprincipere, din neștiință, iar dealatori e fermecat de artă, cu care sunt scrise, de pompoasa haină artistică și științifică cu care sunt îmbrăcate unele cărți și produse de presă, a căror fond însă e plin

de otrăvă sufletească. E știut apoi, că de multeori omul alege mai iute ce e rău decât ce e bine, mai ales dacă măgușește unele aplecări, poftă, dorințe ale omului, care binele caută să le pună frâu.

Trebue să facă o astfel de întocmire, încât căitorul abia să poată afla vreuo carte rea, vreun ziar sau revistă nefolosită, ear cărțile cele bune, produsele de presă folosită să formeze în jurul căitorului o puternică atmosferă morală.

Acest lucru să poate face prin împedecarea scrierii, tipăririi și răspândirii cărților și produselor de presă rele și nefolosită, și prin scrierea, tipărirea și desăvârșirea modului de răspândire a cărților și produselor de presă bune și folosită. De a nu scrie cărți și produse de presă rele și nefolosită, e greu, sau aproape imposibil de împedecat. Fiecare scrie ce voiește și cum voiește. E mai ușor să împedecă însă tipărirea și răspândirea lor. Și aceasta o au ca datorință sfântă instituției culturale educative, cari au ca scop și menire educaționea națiunii prin adevărul, binele și frumosul desăvârșit și pe deplin în armonie.

Nici nu-i ceva ne mai auzit și ne mai văzut aceasta împedecare a răspândirei otravei sufletești, a germanilor boalaor sufletești și de multe ori și a celor trupești. Vedem bună oară, că să iau măsuri sancționate severe contra lășirii germanilor boalaor lipicioase, chiar din partea administrației statului, fără a se privi acest amestec al administrației statului ca o restrâ-

Crisă în partidul independent. Conte Karolyi Mihály, presidentul partidului independent maghiar, a eşit din partid, a demisionat din postul de president al partidului, și cu alți câțiva deputați independenți, după unii 12, după alții 28, va forma un nou partid independent. Cealalți deputați independenți rămân sub conducerea și șefia contelui Apponyi. Motivul neîntălerii e acela, că contele Apponyi și majoritatea partidului ar fi pentru o politică moderată și conciliantă față de guvern, în aceste zile grele, iar contele Karolyi cu ai sei pentru libertatea acțiunii față de guvern și în politica esternă a monarhiei. Mâne, Marti, partidul independent ține conferință pentru a aplana conflictul, a delătura criza, dacă se va putea.

Răsboiul.

In Bucovina trupele noastre au împins îndărăt pe Ruși, în valea Moldavei. La Buczacz atacurile rusești, întreprinse cu multă vehemență, au fost respinse. La Luck dușmanul a fost de nou silnit să se retragă. La Baranovici Rușii au atacat cu puteri foarte numeroase, dar toate atacurile lor au fost respinse. S'au distins de nou regimenterile din Ardeal, cari din poziții ruinate de tot de focul artilleriei dușmane au respins pe Ruși cu multă bravură. N'au dat rezultat nici atacurile rusești îndreptate în contra armelor germane, comandate de Hindenburg și de Prințul Leopold de Bavaria, pentru că și acestea au fost toate respinse, cu perdeți mari pentru Ruși.

La frontul italian a fost foc de artillerie pe toate locurile și atacuri, continuante și noaptea, dar toate au fost respinse cu perdeți pentru dușman. La frontul dela apus, la râul Somme, atacurile repetite engleze și franceze au fost respinse în mod bravuros de trupele germane. Atât Englezii, cât și Francezii, au avut perdeți enorme. Dușmanii au jertfit aci multe vieți, fără a fi putut cucerii fie și numai o palmă de loc. In Balcani au fost lupte de artillerie între Vardar și lacul Doiran. Din Constantinopol încă vin știri bune, despre succese pe care le-au avut trupele turcești în luptele cu Ruși, bătuți în mai multe rânduri și locuri.

Telegramele primite astăzi ne mai spun următoarele:

In Bucovina trupele noastre, în frunte cu regimentul galician numărul 13, au trecut la Breaza peste râul Moldava, urmărind pe Ruși. In Volhinia atacurile rusești au fost respinse, iar la Baranovici înecate în focul tru-

pelor noastre. Si pe celealte locuri atacurile rusești au fost respinse.

La frontul italian a fost foc viu de artillerie, mai ales pe la Gorița și Ranziano. N'a fost cruceat nici spitalul nostru de câmp. La frontul dela apus Englezii și Francezii au continuat cu atacurile la râul Somme și pe alte locuri. Li-a succes se între în satul Hardecourt, pe celealte locuri însă focul puternic al artilleriei germane li-a împedcat înaintarea.

Doi oameni însemnați.

— Părerile unui diplomat. —

Pe temeiul unor comunicări, făcute de un diplomat bine informat din Atena, ziarul *N. Rott. Courant* din luna 1916 publică următoarea corespondență, primită dela Salonic:

Regele *Constantin* al Greciei este om bun, simpatic, care totdeauna lucrează după cea mai bună a sa convingere. Tine cu tărie la ceea ce a hotărât odată și are sentimente poate mai monarhice, decât s'ar potrivi cu constituția grecească.

Dar și Venizelos e vrednic de mare cinste: este un înțelept bărbat de stat, e deplin onorabil ca om și politician, are putere de muncă și energie colosală, iubește idealismul și elenismul în sinceritate.

Si regele, și Venizelos sunt personajii mult iubite de popor, regele Greciei n'ar putea exista pentru o lungă durată fără Venizelos, dar nici Venizelos fără de regele *Constantin*.

O unificare a părerilor acestor doi oameni este, cu toate acestea, exclusă. In considerare că regele nu poate să domnească în mod autocratic, va trebui să se plece părerilor lui Venizelos, firește numai în cazul când Venizelos nu și-ar compromite popularitatea prin cutare faptă nesonotă, bună oară dacă ar merge prea departe în sentimentele sale antidiastice sau dacă interesele tării le-ar subordona intereselor împătritei înțelegeri. Puterea lui se bazează pe panelenism.

Partidul regelui se compune în mare parte din rămășițele vechiului regim răsturnat de Venizelos. Aceste rămășițe se grupează în jurul tronului și sunt «mai papă decât papa»: prețind că Venizelos și liberalii săi au de scop revoluție și detronare.

Regele și partidul său judecă așa: Înfrâurirea austro-ungară în Balcani are să fie predominantă, ori și cum s'ar termina răsboiul. Grecia nu se poate feri de supremăția aceasta, ea trebuie lăsată în seamă de pe acum. Primul răsboi balcanic a fost o în-

cercare zadarnică d'a libera țara grecească de asemenea tutelă; al doilea răsboi balcanic, precum și cel de astăzi, au confirmat earăs acelaș lucru. Franța și Anglia, în urma situației lor geografice, nu sunt în stare să împedice influența austro-ungară, nici să nimicească puterea statelor centrale. Grecia prin urmare trebuie să-și asigure un loc între țările, care atârnă dela puterile acestea; chemarea Greciei este colonisare economică, și nu cucerire politică. Prin neutralitate poate dobândi Albania sudică: un căștig mai prețios, decât iluziile vagi, asupra Marii mediterane, nutrite de Venizelos. Puterile centrale vor asigura pentru Grecia importul mijloacelor necesare de trai, astfel Grecia va scăpa pe mări și de englezescul despotism.

Venizelos și aderenții săi susțin opinii cu totul opuse. Ei consideră biruința puterilor centrale cu totul exclusă; ei cred, că renașterea Greciei are să se facă numai cu ajutorul Angliei și al Franței; și că întreaga cultură grecească modernă este o fiică a țării franțuzești. Grecia este pentru dânsii mai mult un stat al Mării mediterane, decât al Balcanilor, un stat, ale cărui interese vitale sunt amenințate mereu de Turcia și de Bulgaria. Ei consideră de cea mai mare greșală politică faptul, că Grecia a stat cu mâinile în sân și nu s'a mișcat atunci, când Sârbia a fost nimicită.

(Redacția ziarului olandez face, la acest pasaj, următoarea observare: Venizelii uită, că primul refus, de a sări cu armata grecească în ajutorul Sârbiei, a venit tocmai dela guvernul lui Venizelos. Lucrul s'a desbătut mai târziu pe larg în camera Greciei).

Prezența trupelor antantei în Macedonia este, după dânsii, o binecuvântare pentru țară, căci la din contră, Grecia ar fi pierdut poate provinciile cucerite în răsboiul balcanic. Venizelii condamnă neutralitatea: prin astfel de politică se ruinează țara. De aceea își țin de datorie, să-și afirme voința înaintea guvernului și a tronului prin mijloace legale, sau, dacă nu se poate pe calea aceasta, și prin mijloace ilegale.

Din parlament.

Marti, Mercuri și Joi a ținut ședințe dieta ungă, înainte și după amesezii, votând legea despre adăosul de scumpe pe seama funcționarilor de stat, și legea de dare a supra căștigului de răsboi. Ședința proximă se ține mâine, Marti. La ordinul zilei sunt puse celealte proiecte de dare. De astădată au fost și scene turbulente la dietă. Uii din opoziție au făcut imputări guvernului, pentru că s'a opus la timpul său urcării la funcții, iar ministrul de finanțe

gere a libertăților cetățenești. Vedem, că contra literaturii pornografice să iau în multe state măsuri polițienești, fără a se privi ca o restrângere a libertăților literare.

De ce să nu poată atunci lăoarei măsuri și instituții culturale educative contra răspândirii ideilor anarhice înțeleptuale și morale, a sentimentelor perverse și pervertite, cari sunt aluatul boalaorilor morale lipicioase și cari aduc numai ruină trupească și sufletească? De ce să fie lăsate aceste idei și sentimente otrăvioase a se răspândi în libertate, constatănd că ele subminează direct și indirect basele societății: familia, biserică, statul și instituții culturale și sociale?

Oii ce ideie, sentiment, ce nu conține pe deosebit de adevarul, binele și frumosul în deplina lor armonie, e falză; anarhice și pline de sentimente perverse și pervertite, ne dă o dovadă clară revoluția cea mare franceză pregătită de scrierile encyclopédistilor materialiști, dar mai ales de scrierile politice ale lui Rousseau. «In rezumat, cele două faimoase scrieri politice ale lui Rousseau sunt formate din o țesătură de erori biologice grosolană, — penibil disimilate de un stil admirabil. Seduși de aceste utopii, oamenii au încercat să aplică în practică aceste doctrine, cari nu pot de căt să atâțe urile sociale. Rezultatul a fost deslanțuirea patimilor omenești cele mai teribile, adecă abominiația cunoscută sub numele de Revoluția franceză... mare Revoluție franceză, care consistă în deslanțuirea nebună a patimilor de proprietate și de dominație exaltate până la un grad suprem de doctrinele lui Rousseau» (Fiziologia filozofică de Dr. N. C. Paulescu, pag. 158 și 198).

zități, sentimente pervertite și perverse sunt cu atât mai primejdioase, cu căt sunt îmbrăcate aceste idei și sentimente în vestimente mai pompoase, cu căt își dau aere mai sume de a fi științifice și artistice, deoarece sunt mai însălcătoare și amăgiatoare pentru publicul neobișnuit a afla eroarea.

Că ce primejdioase sunt cărțile și produsele de presă rele, cu idei greșite falze, anarhice și pline de sentimente perverse și pervertite, ne dă o dovadă clară revoluția cea mare franceză pregătită de scrierile encyclopédistilor materialiști, dar mai ales de scrierile politice ale lui Rousseau. «In rezumat, cele două faimoase scrieri politice ale lui Rousseau sunt formate din o țesătură de erori biologice grosolană, — penibil disimilate de un stil admirabil. Seduși de aceste utopii, oamenii au încercat să aplică în practică aceste doctrine, cari nu pot de căt să atâțe urile sociale. Rezultatul a fost deslanțuirea patimilor omenești cele mai teribile, adecă abominiația cunoscută sub numele de Revoluția franceză... mare Revoluție franceză, care consistă în deslanțuirea nebună a patimilor de proprietate și de dominație exaltate până la un grad suprem de doctrinele lui Rousseau» (Fiziologia filozofică de Dr. N. C. Paulescu, pag. 158 și 198). (Va urma).

NOUTATI.

Din cauza sfintei sărbători „Petru și Pavel” numărul proxim al ziarului nostru apare Vineri, la orele obiceinuite.

Decorat. Domnul Traian Petrisor, preot militar în rezervă, împărtășit de serviciu la regimentul de infanterie numărul 64, a fost distins din partea Majestății Sale cu: „Crucea pentru merite preoțești”. Să o poarte sănătos.

Luptătorii noștri. Publicațiunea sub titlul *Unsere Krieger (Luptătorii noștri)* este o revistă de propagandă redigată de biroul de presă al ministrului de răsboi cес. reg., și conține icoane din răsboi. Ilustrațiile publicate în această revistă (ajunsă la Nr. 25) se fac sub îngrijirea comandanților de pe toate fronturile, de către fotografi de răsboi anume, și de acolo se trimet biroului de presă. Acesteia îi se mai trimet numeroase fotografii și de către fotografi-amatori dela front și de aiurea. Din mijile de ilustrații se aleg cele mai bune pentru scopul indicat. Revista este scrisă în 8 limbi, între care și românește, și apare în editura L. W. Seidel & fiu, Viena I. Graben, precum și în Budapest la J. Benkő Str. Dorotea Nr. 2. Având tot la 14 zile și costă un exemplar 20 fileri. Numărul a părăsit până acum din răsboiu ilustrat se procură dela firmele numite, sau toate la olaltă, sau singurătatea numere. Revânzătorii primesc rabatul cuvenit.

Print sublocotenent. Printul Wilhelm, băiatul cel mai mare și principelui moștenitor german, împlinind vîrstă de 10 ani, este numit sublocotenent în regimentul de gardă Nr. 1.

Pentru orfanii eroilor noștri. Domnul Marian Russu, sergent-major în regimentul de infanterie 50, a colectat dela soldații din spital suma de 271 cor. 12 fileri, pe seama fondului orfelinatului din Sibiu, în care scop au contribuit apoi și domnii ofițeri activi și bolnavi din spital cu suma de 118 coroane, astfel că cu posta de eri au sosit la cassa arhidicezană 389 cor. 12 fileri pe seama fondului orfelinatului, bani colectați și trimiși din inițiativa sergentului-major Marian Russu dela regimentul 50 de infanterie.

Seceris. Dela Tîrda se anunță, că se cerisul grăvului și al secarei în Câmpia Ardealului s-a inceput săptămâna trecută. Rezultatul promite a fi destul de bun. Cu excepția locurilor, unde a căzut grindina, se așteaptă un seceris mijlociu.

Mort pentru țară. George Căluțan, sublocotenent de conturi cес. și reg. în retr. la divizia de artilerie grea Nr. 6, a răposat în Caransebes după lungi și grele suferințe sămbătă în 1 iulie n. 1916 la 2 ore d. a. în al 39-lea an al vietii și după serviciu militar activ de 17 ani, din care 6 1/2 luni pe câmpul de luptă. Rămăștele pământești ale defuncțului s-au depus spre vecinătățile săntănești din cimitirul ort. român din Caransebes Luci în 3 iulie n. 1916 la 4 ore d. a. Fie-i țărana ușoară și memoria binecuvântată!

Post de cantor vacant. Se caută pentru biserică rom. gr. ort. din Mărișel un cantor, care să aibă voce bună și să se priceapă în ale tipicului. Salariu fix 40 cor. pe lună, și taxele dela diferile funcțiuni, care încă se urează la suma de 20–30 cor. lunar. Cei ce doresc să reflectă la acest post cantoral, să se adreseze subscrисului: Mărișel (Havașagyfal) v. p. Rák Tó. Kolozs m. Teodor Toader, preot gr.-or. rom.

Hymen. Valeriu I. Hurdu, absolvent de teologie, student la drepturi, din Sibiu, și d-oară Aurelia Petcu din Buzos, își vor célébra cununia în 29 iunie 1916 st. v. la orele 6 d. a., în biserică gr.-or. română din Buzos.

Indreptare. Colecta parohiei Herseni (tractul Făgăraș) la fondul orfelinatului, publicată în numărul 48 al ziarului nostru, a fost încheiată cu suma de 255 coroane, iar cu 225 coroane, cum să tipărit. Indreptățile greșale.

Exclus. Din Paris se vestește, că Societatea zoologică franceză a hotărât cu vot unanim excluderea din sirul membrilor săi a regelui bulgar Ferdinand.

Văduve și orfani. S-a comunicat casei de jos engleză, că la începutul lunei lui August numărul văduvelor engleze, după ostașii căzuți în răsboi, are să fie 60.000, iar al orfanilor de 150.000. Cifrele acestea potrivit mai stăpâra pofta de răsboi și în Anglia.

† Romul Gabor, absolvent al liceului din Blaj, după un morb greu și indelungat, împărtășit fiind cu sfintele taine, a decedat în etate de 19 ani, sămbătă, în 18 iunie v. la orele 11 din noapte, lăsând în adâncăjale pe bunicul său, Petru Perian, preot ort. român în Trestia, care l-a dat la învățătură pe spesele sale, la gimnaziul din Brad și Blaj. A fost înmormântat în prezența unui public numeros, prin preoți: George Drăgan din Băile, Nicolae Perian și Tovie Perian din Săliște, Luni, în 20 iunie v. la orele 4 d. a. În cimitirul bisericii gr.-orientale din Trestia. Părintele Drăgan a rostit și o cuvântare corespunzătoare tristului act. Fie-i răposatului țărana ușoară și memoria binecuvântată!

Soldații ruși și țărănește bucovineană. De când trupele rusești au năvălit în Bucovina de sud, se sporesc tot mai mult cazarile de brutalitate, săvârșite de soldații țărului asupra pacinicilor țărani ai Bucovinei. Ruși, cu prilejul ultimei lor invaziuni, s-au dovedit și mai barbari, decât în năvărilile lor precedente. Cavaleria rusească de astădată a călcăt fără cruce pământurile sămânate ale țărănilor. Pe teritoriul dintre Prut și Suceava soldații au dat foc, fără motiv, la numeroase locuințe țărănești; pe oameni i-au tărat nu se știe unde. Vitele și orice animale de casă au fost duse fără excepcie; copii și femeile, care se rugau să fie cruțate, au avut parte de cele mai neomenoase tortură și bătăi. În Cămpulung, Valea Putnei, Vama, Gurahumorului și în alte localități s-a jafuit și s-a maltratat sistematic. Cățiva țărani, mai multe femei și copii au fost impușcați de vîții ostăi ai lui Nicolae II. Firește, toți maltratați și ucisi sănt români, țărani bucovineni. Rusofili din regatul român vor binevoi a manifesta și acum simpatia muscălești, celebrând isprăvile din Bucovina ale cazacilor și ale cerchezilor?..

Dela ziua florilor. Magistratul Sibiului re comunică: Rezultatul colectiei pentru societatea *Crucea Roșie* — în 29 iunie a. c. — este 2241 coroane și 77 fileri, care sumă s-a trimis la centrala societății în Budapesta.

După 50 de ani. Se comunică din Berlin: Împlinindu-se în 3 iulie a. c. 50 de ani dela bătălia întâmplată la Königgrätz, mormintele soldaților prusieni și austro-ungari au fost împodobite cu cununi de stejar ornate cu panglici în culori germane și austro-ungare. Direcția parcurilor Berlinului a trimis esemenea bogate flori pentru decorarea mormintelor soldaților căzuți în lupta dela Königgrätz.

Pentru „Crucea Roșie”. Domnul căpitán Max. Mängesius a transpus jumătate din venitul curat al celor două reprezentări date în teatrul orașenesc din loc, la 1 și 2 iulie n. a. de către 456 cor. 46 fileri, făcute din Sibiu a „Crucii Roșii”, pentru care act de danie li aduce mulțumiri cordiale: Comitetul.

Negril în frunte. Ziare berlineze afișă, că pe frontul francez dela Somme s-au invadat numeroase trupe, alcătuite exclusiv din regimenter de negri, concentrate din alte locuri din partea comandanților francez. Negrii se găsesc în primele linii de foc și suferă, ca totdeauna, pierderile cele mai grozave.

Post de cantor vacant. Se caută pentru biserică rom. gr. ort. din Mărișel un cantor, care să aibă voce bună și să se priceapă în ale tipicului. Salariu fix 40 cor. pe lună, și taxele dela diferile funcțiuni, care încă se urează la suma de 20–30 cor. lunar. Cei ce doresc să reflectă la acest post cantoral, să se adreseze subscrissului: Mărișel (Havașagyfal) v. p. Rák Tó. Kolozs m. Teodor Toader, preot gr.-or. rom.

Pentru ziua numelui. Domnul c. și r. colonel Paul Muntean, răscumpărând felicitările cu prilejul onomasticei sale, a binevoită a dărui sumă de 10 cor. la „Fondul Mitropolit Ioan Mețianu, pentru premierea expozițiilor din industria profesională”, înaintat de „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”. Pentru prinos, dorind generosului donator încă mulți fericiti ani, exprimă sincere mulțumite: Victor Tordășianu, președintele Reuniunii.

Rechiziția obiectelor de metal. Ordonația guvernului, privitoare la rechiziția obiectelor de metal ale particularilor, produce nu putină grija în mijlocul familiilor. În magazinele negustorilor de fier se găsesc încă în mare cantitate vase și alte articole de menaj, care au să înlocuească obiectele supuse rechiziționări. Publicul va face lucru cūminte, dacă se va îngriji de timpuriu să-și procure articolele nouă necesare în locul celor de aramă, nichel și plumb, menite să fie rechiziționate în zilele acestea.

O centrală pentru ceapă și usturoi. Din Viena se anunță, că guvernatorul Austriei de jos a adresat o rugăciune ministrului de agricultură urgar, ca pentru noua recoltă de ceapă și usturoi să creieze o secție, pentru a pună pedești de la început speciale cu aceste legume. E probabil că autoritățile ungare vor crea o centrală pentru vânzarea cepei și usturoiului.

Daruri și mulțumită. Dl căpitan Maximilian Mängesius a dăruit jumătate din venitul conferențelor tinute în teatrul sibian, la sumă de 456 cor. 46 fil., pentru invazii din răsboi ai Sibului; reunurile intrunite ale femeilor au dăruit sumele adunate în cutile cofetărilor F. entz și Stattin, precum și 1% cedat din incassările magazinului de mărfuri G. überger, în favoarea familiilor celor înrolați; W. și Ph. Feiri, în amintirea nepotului lor Fritz Obermeyer, mort cu moarte eroică, au contribuit 10 coroane pentru invalidii răsboiului; dna Aurel Actalean a dăruit 5 coroane pentru soldații răniți. Administrația cassei săracilor dela magistratul sibian aduce mulțumiri pentru toate dărurile.

Nelincrezători. Este cunoscut, că orașul și portul francez Calais se află, dela începutul răsboiului, în mâini englezesti. Noii stăpâni, care și-au însoțit întreaga administrație a orașului, au înlocuit bateriile vechi din Calais cu tunuri engleze moderne și au întărit cetatea și mai bine din sprijin. Această „cucerire” a pritenilor a desăptat în sfârșit nelincrezătorii francezilor, care au adresat guvernului o interpelare în cameră. Guvernul francez s-a grăbit să întrebe ministerul de externe englez, că ouă ce fel de scopuri urmărește în teritoriile ocupate din Franță, și că Anglia își va retrage după răsboi trupele de acolo, sau nu? Guvernul Angliei a socotit, că este lucru cel mai diplomatic, să nu facă declarații deplin lămurite cu privire la evațuarea dela Calais. Cercurile politice franceze și opinia publică din țară sunt acum și mai nemulțumite cu atitudinea în doi perii a primejdiașilor prieteni.

Cărți și reviste.

Pagini Literare. A apărut Nr. 8 cu următorul cuprins: Idei despre cultură, de Verax. Pastel, de Mihail Gașpar. Sfarsitul, schiță de Liviu Marian. În fuga trebilui, poezie de Pablo Carda. Sonet, de V. Stoicană. Prisonierii, schiță de Tomita Crișan. De profundis, poezie de O. Hulea. Domnul Moldovanu, amintiri de Horia Petra Petrescu. Cronica. Însemnări. Istrăzii. — Abonamentul 10 cor. pe 1/4 an, 20 cor. pe un an. Administrația: Arad, str. Zrinyi Nr. 1/A.

Dar generos la timp venit.

Iustrul președint al partidului național român, Domnul George Popp de Băsești, și-a făcut și placuta și neașteptată surpriză cu darul considerabil de 300 cor., care „să se folosească în scopurile și lipsurile brailei Reuniuni a meseriașilor români din Sibiu”.

Cum scopurile urmărite de noi sunt multe și cum lipsurile de astăzi se vor reașa mai puternic după încheierea înfricoșătorului răsboiu, care a rărit și până acum și va rări tot mai mult siturile meseriașilor, ale acestor bravi conlucrători la ajungerea scopurilor inscrise pe standardul nostru, am crezut, că obținem, nu numai constițual obștei noastre, ci mai ales al generosului nostru donator, dacă destinul darul generos, — nu tocmai obiceinut la așezările noastre cu moare de a spori și a întări clasa noastră de mijloc, — pentru ajutorarea cu bani de drum și cu primele alibilituri, înbrăcămintă și încălțămintă mai convenabile pe acei bătrâni săraci ai neamului românesc, care doresc să se așzeze acum la meseria, și cu chemarea să țină cu timpul, măcar și numai în parte, locul celor dispăruți dintre meseriașii noștri.

Ajutoarele din suma dăruită de Istrul domn George Popp de Băsești și din alte eventuale sume, ce ni s-ar mai dărui și de alții, în scopul înlesnirii celor lipsiți de a să putea aplica acum la meseria, să vor da sub numirea „Din darul generosului George Popp de Băsești”.

Istrul donator i exprimă, în numele Reuniunii cum și în acelor ce vor fi ajutorați, cele mai sincere și adânc simțite mulțumite.

Sibiu, 7 iulie n. 1916.

Pentru comitetul „Reuniunii sodalilor românilor din Sibiu”.

Victor Tordășianu
president.

Condiții de primire

în școala civilă de fete a Asociației și în internatul aceleia.

In clasa I a școalei civile de fete se primesc eleve:

a) care arată prin extras din matricula botezătorilor ori dela forul civil, că au împlinit cel puțin vârsta de 9 ani și

b) dovedesc prin atestat școlar, că au absolvit cu succes IV clase elementare (poporale sau primare).

In celelalte clase ale școalei civile de fete se primesc eleve, care dovedesc prin atestat școlar, că au absolvit cu succes o clasă premergătoare la școala de asemenea categorie.

Fără asemenea atestat, sau pe lângă atestat de pe clasa V ori VI dela școala elementară poporala, se pot primi eleve în oricare clasă a școalei civile, ce corespunde vârstei eleviei, numai pe baza unui examen de primire, după ce au succes înaintea corpului profesoral al școalei, în sensul ordinației ministerului regesc-ungar de culte și instrucțiune publică, ato 11 August 1887, Nr. 29,000. Examenul de primire e scutit de taxă.

Elevale, care se inscriu întaiadată la școala noastră, au să aducă atestat școlar, extras din matricula botezătorilor ori dela forul civil, și certificat de revaccinare.

In cursul complementar (supletor), organizat și pentru trebuințele școalei de menaj și impreunat cu școala civilă de fete a Asociației în sensul §-lui 6 din statutul de organizare al școalei, se primesc eleve care au absolvit patru clase civile (secundare). Se primesc și eleve care au absolvit numai două clase civile, ori numai școala poporala, dacă au trecut de 15 ani.

Inscrierile pentru anul școlar 1916/1917 se pot face din 1-6 Septembrie 1916 și nou.

Examenele de cogență se țin în 2 Septembrie 1916 st. n. la 8 ore a. m. cu elevele, care s-au anunțat la direcție.

In 4 Septembrie 1916 st. n. la 8 ore a. m. se țin examenele de primire, iar în 6 Septembrie se incep prelegerile regulate.

Elevale plătesc următoarele taxe:

Taxa de inscriere (odată pentru totdeauna) 4 cor.

Taxa fondului de pensiune 8 cor.

Didactru (anual) 50 cor.

Taxa de întreținere în internat (anual) 750 cor.

Taxa pentru pian, 2 ore pe săptămână (afară de orele de exercițiu), pentru o elevă singură: 16 cor. pe lună; pentru două elevi impreună: 8 cor. pe lună de elevă. (Notele pentru pian: exerciții, etude, sonatine, piese etc., după care au urmat instrucția în anul din urmă, să le aducă cu sine).

Pentru limba franceză (obiect facultativ): 3 cor. pe lună.

Aceste taxe se plătesc anticipativ, în patru sau în două rate, și se socotesc dela 1 Septembrie. — P. T. părții ai elevelor sunt rugați a se prezenta la timp pentru inscriere, în interesul învățământului și a ordinii institutului.

Spesele particulare ale elevelor interne (pentru cărți, material de scris, desen, lucru manual, îmbrăcăminte etc.) le poartă părinții deosebit și primesc dare de seamă despre ele la finea fiecărei luni.

Toate taxele se plătesc direcției școlare.

In caz de repășire în decursul anului, din orice cauză, didactru și taxa internatului se plătesc pe întreg pătrarul de an școlar în care se anunță repășirea.

Eșalonul internatului este situat în mijlocul unei grădini frumoase lângă parcul orașului și e provizorii cu apăducări, băie proprie și lumină electrică, în cele mai bune condiții igienice.

Elevale din internat au în fiecare zi ore de conversație în limba franceză, maghiară și germană, după trebuință. Ele se prepară și învață lecțiile sub conducerea directoarei, a profesorilor și a guvernatorilor.

Elevale care voiesc să fie primite în internat, (pentru școala civilă sau elementară din loc), să se anunțe de timpuriu și să aducă cu sine: o saltea, un covorul la pat, 2 perini, 4 fețe de perini, o plapomă sau șol de coperit, 4 șearșafuri (lințolii, lepedeie), 6 ștergăre, 6 serviete, apoi perie de dinți, săpun și 2 piepteni. Afară de acestea rufeau sau albițurile trebuitoare, câte 1/4 dințin din fiecare, o haină de vară și una de iarnă, două fuste de lustre (jupon) și două de flanel, ciorapi, batiste (marame) câte o dințină, o umbrelă (cort) și încălțămintă. În decursul anului vor primi în internat o haină uniformă, 2 surțe, o pălărie de vară și una de iarnă, care se fac aici și vor costa peste tot 50-60 cor.

¹ Din care sumă 2 cor. pe lună se contează institutului, pentru susținerea planelor în stare bună.

Dela direcție școalei se pot primi prin postă: „Statutul de organizare”, „Regulamentul intern”, „Regulamentul pentru cursul complementar” și „Planul de învățământ” al școalei, à 30 bani exemplarul, iar Monografia școalei pe 25 de ani dela înființare, à 3 cor.

Nagyseben (Sibiu), în Iulie 1916.
Direcție școalei.

Fondul orfelinatului.

(Urmare).

Col. din Valea Uzei și filii: George Bariț notar 6— Vasile Tecșa par. 5— Bis. gr. or. V. Uzei 5— Bis. gr. or. din f. Oiteni 5— și alții: 41—

Col. din f. Abucea: Bis. gr. or. 5— și alții: 14:20.

Col. din Rapoltul mare (G): George Popa par. 20— Ioan Oana I. Solomon 20— Petru Lula par. Bobâlna 10— Ioan Giurgiu inv. 10— Ioan Roman caporal 10— Dumitru Costa 6— și alții: 163:62.

Col. din Laslea mare (Sighiș): Grigorie Suciu par. 5— și alții: 50:40.

Col. din Nadeșul săsesc (Sighiș): 40—

Col. gimn. rom. din Brad: cl. III și IV elemen. 18:50. Cl. I gim. 22:92. Cl. II gim. 13:20. Cl. III gim. 35— Cl. IV gim. 47:40. Stefan Albu dir. 20— Vasile Boneu prof. 10— Dr. Pavel Oprisa prof. 10— Dr. Ioan Radu prof. 16:80. Ioan Kéri prof. 7:08. Mihail Stoia 11:50. Cost. Costin prof. penz. 5— și alții: 21:7—

Elevii școalei din Dobra 36:54. Elevii școalei din Tartăria 12—

Elevii școalei din Bruiu 5—

Elevii școalei din Dărste 18:15.

Elevii școalei din Agnita 6:20.

Elevii școalei din Stremj 5:30.

Elevii școalei din Medeșelău 2:60.

Elevii școalei din Deda 8—

Elevii școalei din Săcal 25—

Elevii școalei din Cărpiniș (Mierc.) 4:38

Elevii gimnaziului și șc. com. din Brașov 44:80.

Col. din Poplaca (Sibiu): Comuna pol. 100— Bis. gr. or. 50— «Luceafărul» cassă de econ. 20— George Modran par.

50— George Comșa not. com. 20— Petru Bratu ep. și cass. com. 12— Ioan Gojia primar com. 10— Oprea Surdu Nr. 303 10— Maniu Surdu Nr. 268 10— Ioan Dragomir Nr. 477 10— Oprea Tânase Nr. 53 10— Nicolae Vlădoi Nr. 453 10— Văd. Ioan Stoica Nr. 510 10— Ioan Vișăriu inv. director 10— Ioan Belei inv. 10—

Oprea Olariu inv. 10— Nicolae Albani v. not. 6— Radu Neagu cantor 6— Ioan Mihai Nr. 83 6— Ioan Iancu Nr. 568 6— Ioan Benchea Nr. 219 5— Oprea Mănzat Nr. 498 5— Ioan Marcu Nr. 29 5— Ioan Vlad Nr. 94 5— Petru Opris Nr. 271 5— Ioan Lungu Nr. 319 5— Petru Opris Nr. 473 5— Văd. Ana Barză Nr. 13 5— Văd. Maria Vas. Neag Nr. 145 5— Pantilimon Opris Nr. 449 5— și alții: 671—

Dr. Ioan Pop, adv. Brad, diurnele de dep. sin. 80:94.

Zosim Chirtop, adv. Câmpeni, diurnele de dep. sin. 130:58.

Col. din Corna (Abrud): George Gendel par. 5— și alții: 23:45.

Col. din Ighiș (Al. Iulia): «Isvorul»

inst. de cred. 100— Bis. gr. or. 50— Petru Circo par. 20— Petru Chirca inv. 10— Dna Marina Maxim 20— Tit Dănilă 10— Andronic Bucerzan 10— George Iencău 10— Dumitru Tontea 10—

Nicolae Iencău 10— Dna Leontina Mărginean 6— Anghel Morariu 6— Ioan Florescu I. Anghel 5— Nicolae Bucerzan 5— Nicolae Fiorescu, faur 5— și alții: 496:90.

Col. din Ucea de sus (Avrig): Banca «Ucea mare» 24:38. Aurel Mușat par. 5— și alții: 66:06.

Col. din Vidra de jos: Traian Banciu par. 10— și alții: 26:18.

Col. din Vidra de sus: Bis. gr. or. 40— Iosif Trifa par. 10— Nicolae Tavra I. Mihai 10— Nicolae Leah Culuța 5— Aurel Gombos primar 5— și alții: 100—

Col. din Geaca 20—

Col. din Porcurea: Nicolae Popa par.

of. 25— Petru Popa 5— și alții: 14:30.

Col. din Mogoș Valea-Barnei: Ioan Coc par. 20— Dumitru Poliac primar 15— Ioan Boca I. Ștefan 10— Stefan Negru 10— Teodor Poliac 10— Ioan Bucur inv. 8— și alții: 103:20.

Col. din Păucea (Mediaș): Valer Scutia par. 5— și alții: 60—

Col. din Râpa superioară: Pavel Șen

drea inv. penz. 20— Bis. gr. or. 20— și alții: 106:25.

Col. din Jacul rom. (Sighiș): Tereniu Popovici par. 10— Aurella Moian inv. 6— și alții: 38:04.

Col. din Valea Brad: Bis. gr. or. 10—

și alții: 46:50.

Col. elevilor dela școala din Cerghi mare 5—

Col. elevilor dela școala din Potoc 11:61.

Col. elevilor dela școala din Chin-

telnic 4—

Col. elevilor dela școala din Poiana Porcului 10:20.

Col. elevilor dela școala din Sel-

nița 1:50.

Col. elevilor dela școala din Vima

mică 0:95.

Col. elevilor dela școala din Stâna 1:50

Col. elevilor dela școala din Câmp-

puri Surduc 12:42.

Col. elevilor dela școala din Jimbo-

rul mare 3:66.

Col. elevilor dela școala din Ighiu 11:10.

Col. elevilor dela școala din Mediaș

14:10.

Col. elevilor dela școala din Mogoș

Valea Barnei 5:30.

Col. elevilor dela școala din Beri-

vovii mici 4—

Col. elevilor dela școala din Rapol-

tel mare 13:74.

Col. elevilor dela școala din Brașov

23:48.

Col. elevilor dela școala din Fânațe

1:60.

Col. elevilor dela școala din Surduc

Copalanic 36—

Col. elevilor dela școala din Libotin 2—

Col. elevilor dela școala din Șugag 4—

Col. elevilor dela școala din Moș-

na 1:20.

Col. elevilor dela școala din Live-

zeni 3:90.

Col. elevilor dela școala din Sântă-

mărie de peatră 2:10.

Ioan Ardelean, com. Beiuș 20—

Dna Elena Ardelean, Beiuș 20—

«Aurora», inst. de cred. Năsăud 300—

Col. din Sohodol bis. nouă: George Babeș par. 50— Ioan Simion Puțilă 18— Marina N. Misică 10— Bucura N. Miron Mojan 6— Ureche 6— Ioan I. Baciu 5— Ioan G. Tereșneu 5— Maria A. Pușcariu 5— și alții: 207—

Col. din Ampoița (Al. Iulia): 22—
Col. din Scorei (Avrig): Dionisie David par. și soția Elisabeta 100— Timoteiu David cap. și soția Galina 100— Ioan Pralea notar 20— și alții: 374·56.

Col. din Tânțari (Brașov): Ioan Gavriescu par. 20— Ilarie Gontia par. 10— Ilie Oana notar com. 10— Iosif Gojman jun. 10— Petru Danciu 5— Grigore Pălănean 5— Irimie Socaciu 5— și alții: 352·28.

Col. din Berchez (C. de peatră): 18·60.
Col. din Hâlmeag (Cohalm): Ioan Dumitrescu par. 5— Maria Dumitrescu preoteasă 5— și alții: 31·60.

Col. din Lăpușul superior (Dobra): Ioan Morariu par. 10— Aurel Morariu comerc. 10— Ioan Morariu jun. primar 10— și alții: 30—

Col. din Almașul mare Brădet (Geoagiu): Vasile Pașcău par. 5— Anastasia Pașcău preoteasă 5— și alții: 20·86.

Col. din Vama-Buzeu (Treiscaune): David Coman par. 10— Maria Modroiu 5— și alții: 106—

Elevii școalei din Totoiu (Al. Iulia) 2·20.

Elevii școalei din Rogoz 2—

Elevii școalei din Bierțan 10·40.

«Agricola» inst. de cred. Lugos 50— Iun. Ioan Simu, sold. Lugos 3—

Serb Hoandrea, Rășinari 200—

Elevii școalei centrale Sibiu 20·20.

Văd. Rafila Popescu, Sibiu 10—

Ana Tăban, Sibiu 2—

Elevii școalei din Sadu 13·67.

Col. din Moeciu inferior (Bran): George Enescu par. 20— Dșoara Eleonora G. Enescu 5— Ioan Vlad Enescu 20— George Pivaru 10— Nicolae Arișanu 20— George Așduleau 20— Ioan Nicolae Enescu 10— George Gârbacea Turcan 10— Ioan George Boboc 10— Niculae Spănu 10— George Gârbacea Duvlea 10— George G. Zichil 5— Ioan Surdu 5— Niculae Pivaru 5— Ioan I. Giurgiu 6— George Moșoiu 5— George I. Gârbacea 6— George I. B. Zichil 6— George I. Zichil 6— și alții: 423·60.

Col. din Vlădeni (Bran): Bis. gr. or. 30— Iacob Zorca par. 20— Fund. «Iacob Zorca» 20— și alții: 150—

Col. din f. Rucu mic (Dobra): 8·10.
Col. din Ocolișul mic (Lupșa): Simeon Samoilă par. 10— Bis. gr. or. 6— și alții: 90—

Col. din Dobolii inf. (Treiscaune): Iancu Toma par. 5— și alții: 29·30.

Col. din Hezeriș (Caransebeș): 100—

Elevii școalei din Gârda de jos 7·80.

Elevii școalei din Cincul mare 18—

Elevii școalei din Limba și f. Cigud 4—

Colecta din Moeciu inf.: Ioan Pușcariu inv. 10— Nicolae Birariu inv. 10— și alții: 37·48.

Elevii școalei din Vlădeni: Inv. Lucreția Roșa 5— Inv. I. Gavrilescu 5— la olală 35·78.

Elevii școalei din Bot 13—

Elevii școalei din Sâmpetreu 4·40

Elevii școalei din Chiuești 20·75.

Elevii școalei din Cunța 4·70.

Elevii școalei din Rusciori 5—

Elevii școalei din Turnișor 9—

Col. din Curtuiușul mic (Cet. de peatră): 27·90.

Col. din Păuca (Miercurea): Patriciu Marcu par. 200— Nicolae Mareu inv. p. 50— Anisefta Dordea com. 50— Ioan Miciu primar 10— Aurelia Inănușu 10— Ana Cristea lui Augustin 10— Nicolae Răulea I. Andronic 8— Ioan Berea I. Ioan 6— Ioan Micu I. George 5— Maria Popa I. Nicolae 5— Niția Berea I. Dumitru 5— și alții: 573·10.

Col. din Tolția mare (Orăștie): 9—

Col. din f. Tolția mică (Orăștie): 19—

Col. din Fizeș Sâmpetreu (Unguraș): Pavel Roșca prot. 50— Rozalia Roșca preot. 10— Mitru Mitre 7·20. Maria Petruțea 7·20, Ioan Ferghețe inv. 5— și alții: 277·32.

Col. inv. Aron Pușcariu din Brețcu 140—

Elevii școalei din Călățele 40—

Elevii școalei din Mărișel 2—

Elevii școalei din Petrifulă 3·04.

Elevii școalei din Telina 9—

Elevii școalei din Bulzeștii de sus 4·84.

Elevii școalei din Tebea 4·80.

Elevii școalei din Ribița 2·30.

Teodor Ciuhandu, preot Bihar-rosa 30—

«Noiana» inst. de cred. și econ. în Noul român 50—

Alexandru Lupu, general-maior, Wien 200—

Elevii școalei din Nocrich 5—

Col. din Bucium Poeni: Nicolae Adamoviciu par. 10— Reun. «Buciumana» 20— Nicolae I. Adamoviciu cont. 10— Paul Ioan subnot. 10— Aurel Blulea 10— Alex Crăsnic I. Ioan 10— Elevii școalei 8·36 și alții: 216·31.

Col. din Hondol (Deva): Emilian Šinca par. 5— soția Graziela Šinca 5— și alții: 83·90.

Col. din Poenita Tomii Alex. Stan par. 5— și alții: 27·90.
Col. din f. Fereșdin (Dobra): 26·82.
Col. din f. Merișor (Dobra): 19·90.
Col. din Boia Bărzi (Dobra): 19·80.
Col. din Hurez (Făgăraș): Bis. gr. or. 20— Insotirea de cred. 20— Dumitru Purice preot 20— Procopiu Benția inv. 20— George Drăgoiciu 30— Ioan Ios. Benția (Nr. 67) 6·50 și alții: 207·80.

Col. din Bacea (Iliia): Ioan Negrilă și soția 10— și alții: 38·80.
Col. din Certejul inf. (Iliia): Bis. gr. or. 5— George Teposu par. 5— și alții: 21—

Col. din Tău (Miercurea): Vasile Popa par. 20— Vasile Popa 10— Elisabeta Greavu 5— Oprea Greavu 5— și alții: 82·42.

Col. din Jac (Ung): 4—

Col. din f. Romița (Ung): 13·40.

Col. din Breda (Ung): 2—

Col. din Stânișa de sus 23·10.

Elevii școalei din Trâmpoiele: G. Fleșariu, inv. 7— 17·14.

Elevii școalei din Alțina 10·50.

Elevii școalei din Ghijasa inf. 4·38.

Elevii școalei din Purcăreni 6·02

Elevii școalei din Borcut 3·50.

Elevii școalei din Hașfalău 7·50.

Elevii școalei din Todorița 24—

Elevii școalei din Beșineu 9—

Elevii școalei din Căstău 4·30.

Elevii școalei din Amnaș 4·62.

Elevii școalei din Reciu 23—

Elevii școalei din Vurpăr 5·20.

Elevii școalei din Nadeșul săs. 10·20.

Elevii școalei din Zoltan 7·10

Elevii școalei din Intorsura Buzeu 28·40.

Col. preotului militar Dim. Lupșa la sold. din Oradea mare 100—

Colecta Românilor din Cleveland-Ohio 6000—

Elevii școalei din Suciul de jos 1·30.

Elevii școalei din Felmer 13·20.

Elevii școalei din Șasa 6·10.

Elevii școalei din Muierău 5·60.

Ioan Lungă, măiestru de căruțe, și soția sa Ana, din Rășinari, în loc de cunună pe sicriul unchiului lor Dr. Ioan Pop 30—

Col. din Roșia (Sibiu): Bis. gr. or. 31— Insotirea Raiffeisen 31— Traian Scrobaș par. 14·20 los. Popoviciu par. gr. cat. 5— Văd. Ioana Bândă 10·80. Ludovica Borcea 8·80 Simeon Coman 8·80 Toma Măcris 8·80 Romul Poșa 8·80 Iosif Rotariu 8·80 Maria Cucu 7·40 Ilie Sărătrean 5·10. Fronu Solomon 5·40. Ioan Coman 5— Ioan Băncilă 5— și alții: 300—

Ioan Halmágyi din Oprea Cârțișoara 10—

Dr. Lucian Borcea adv. Sibiu 800—

Col. din Borgo Prund (Bistrița): Bis. gr. or. 50— Insotirea de credit 46·60 Iuliu Suceava par. 20— Nicolae Soneriu par. 20— Ioan Schiopu 30— Miron Vrășmaș 10— Teofil Ușeriu 10— Grigore A. Vlad 10— Comuna politică 100— Gustav Liebenwein 40— Gustav Heitz 20— Elena V. Varna 20— Albert Wachsmann 50— Pavel Beșa preot gr. or. 20— Dr. Hamagut Nicolae 10— Ioan Luncan 20— Vrășmaș Stefan 6— Ușeriu Dumitru M. 6— Oftețe Vasile 5— și alții: 880—

Col. din Muncelul mare (Dobra): 22·10.

Col. din fil. Muncelul mic 25·50.

Col. din f. Zăbala (Treiscaune): Radu Oprea 10— și alții: 60·80.

Elevii școalei din Brașov-Tocile 5—

Elevii școalei din Văleni 3·20

Elevii școalei din Curtuiș 5—

Elevii școalei din Sâmb. sup. răs. 4·70

Elevii școalei din Cacova 10·30

Elevii școalei din Gurărăului 12—

Elevii școalei din Purcăreți 6—

Elevii școalei din Hendorf 12—

Elevii școalei din Gușterița 15·50

Col. din Zlatna (Abrud): «Zlăgneana» inst. de cred. 200— Emanuil Beșa par. 20— Aurelia Beșa 10— Cornelius Beșa 10— Veturia Beșa 5— Letiția Beșa 5— Tiberia Beșa 5— Stefan Corpadea Anii 10— Stefan Păsculeț 10— Petru Pătrângenariu 10— Anica Feneșeriu 10— Sofia Fânața I. Stefan 10— Ioan Tanislav I. Dumitru 5— George Mogușu a Florii 5— Nicolae Rof I. Chirilă 5— Minerva Duca 5— Ioan Cristea 5— și alții: 461·50.

Dela poporenii din notariatul Cârțișoara 100—

La Col. din Câmpeni încă : G. Muntean 2—

Piroska Székely 20— Mariți Palade 2— 24—

Marta Stângu Cornean, Coanda Răduț Cornean, Simion Cornean, Costanda Mehedinți Cornean, și Teodor Teodorovicu — în amintirea unchiului lor răp. Ioan Cornean 6—

Elevii școalei din Bogata olt. 3—

Elevii școalei din Batiz 3·70

Elevii școalei din f. Vica 12·30.

Elevii școalei din Boroșneul mic 4·70.

Elevii școalei din Agriș 6·14

(Va urma).

Szebenvármegye alispánjá'ó!

4895/916 ali. sz. (107) 1—1

Versenytárgyalási hirdetmény.

Szebenvármegye közügezga'ási bizottágának engedélyező határozatai aljában verseny ágyast hirdetek a következő nüányakat:

1. A dolmány-vurpód—ujegyházi

thigi közut 19—20 km. szakaszán Vurpód és Ujegyház között levő 50 számú 1.50 m. nyílása és 19·25 méter hosszú betonos átereszre és kapcsolatos út áthelyezési munkálataira: